

אהבה זה לא הכל

קומדיה רומנטית מאת בארי קרייטון

חיאטרוו
בית ליסין
הבי ישראלי

אהבה זה לא הכל

קומדיה רומנטית מאת בארי קרייטון

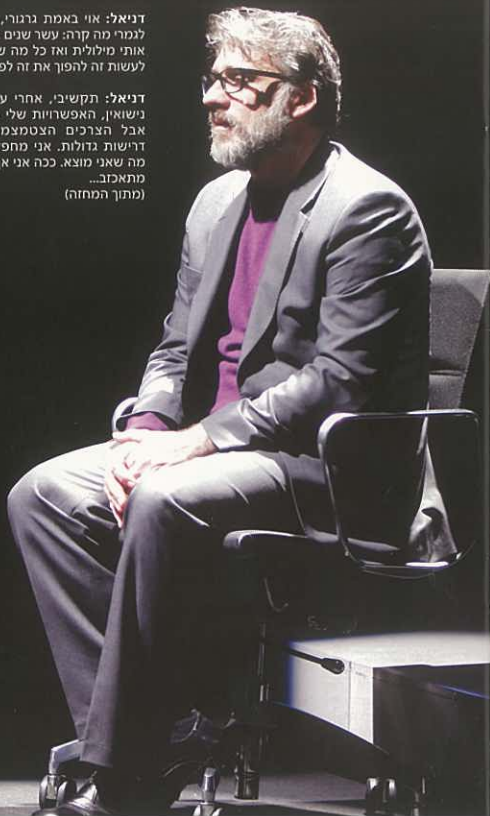
תרגום:
שלמה מושקוביץ
בימוי:
רוני פינקוביץ'
תפאורה:
ניב מנור
תלבושות:
אורן דר
מוסיקה:
שלום וינשטיין
תאורה:
קרן גרנק

המשתתפים:
ליאור אשכנזי
דניאל
מיה דגן
אנה

משך ההצגה:
כשעה ו-20 דקות ללא הפסקה
הצגה ראשונה: 25.3.2010

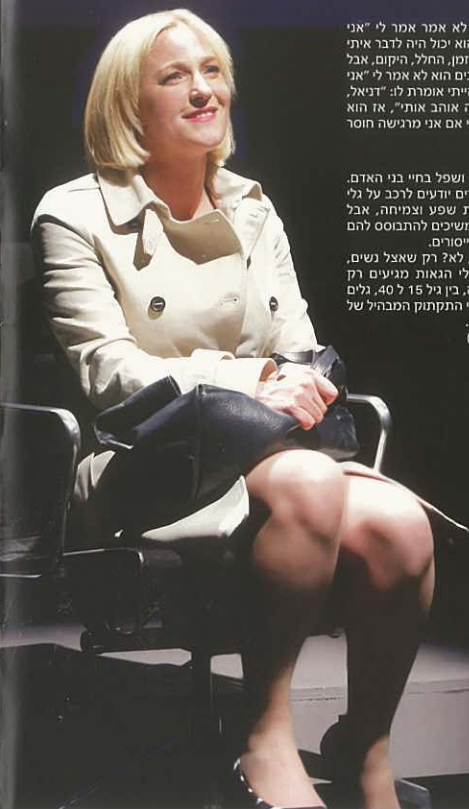
דניאל: אוי באמת גרנורי, הרי ברור
לגמרי מה קרה: עשר שנים היא סרסה
אותי מילולית ואז כל מה שנשאר לה
לעשות זה להפוך את זה לפיסי.

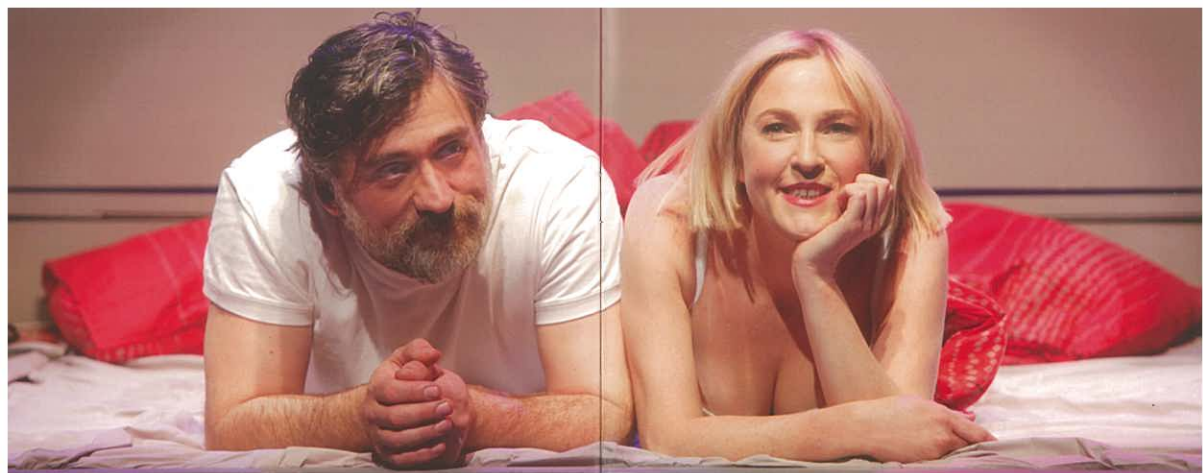
דניאל: תקשיבי, אחרי עשר שנות
נישואין, האפשרויות שלי אולי גדלו,
אבל הצרכים הצטמצמו. אין לי
דרישות גדולות. אני מחפש רק את
מה שאני מוצא. ככה אני אף פעם לא
מתאכזב...
(מתוך המחזה)

אנה:
הוא אף פעם לא אמר אמר לי "אני
אוהב אותך". הוא יכול היה לדבר איתי
על משמעות הזמן, החלל, היקום, אבל
במשך עשר שנים הוא לא אמר לי "אני
אוהב אותך". הייתי אומרת לו: "דניאל,
תנידי לי שאתה אוהב אותי", אז הוא
היה שואל אותי אם אני מרגישה חוסר
בטחון.

אנה:
יש מצבי גאות ושפל בחי" בני האדם.
הטובים והנדירים יודעים לרכב על גלי
הגאות לקראת שפע וצמיחה, אבל
הרוב פשוט ממשיכים להתבוסס להם
בבוץ השפל והייסורים.
זה ממש ככה, לא? רק שאצל נשים,
בנוסף לכל, גלי הגאות מגיעים רק
לתקופה קצרה, בין גיל 15 ל 40, גלים
שבאים תוך כדי התקוותה המבהילה של
השעון הביולוגי.
(מתוך המחזה)

מערכות בדרמה הזוגית – מאהבה ועד לפרידה

נשים מאמינות שהגבר שלהן ישתנה לאחר הנישואין – אך הוא לא.
גברים מקווים שהאישה שלהם לא תשתנה לאחר הנישואין – אך היא כן (Bettina Arndt).

זוגות, לרוב, מתחילה באהבה ובכוננות טובות, ומצטיירת בדמיונם כמסגרת המספקת אינטימיות, חום, כנות ובטחון. אולם, תמונה אידיאלית זו הנה לא-פעם רק הפארה למערכת דרמטית מורכבת, המסתירה מאחורה התלבטויות, רגשות סותרים ואינדיבידואלים רק לאחד מבני הזוג ומפנים מהאחר. זוגות רבים מקיימים חיים סגורים שיתוף רגשי ואינטימיות אמיתית, המביאים לתחושת ניכור וברידות. כמו במחזה המעולה שיום ושוב לאורך שנים, ואשר השחקנים בו יודעים היטב את תפקידם, כך בני הזוג מפנימים את ה"חזוה הזוגי" ביניהם, יודעים מה "השורה" שלהם ויכולים אף לדעת מראש מה תהיה תגובתו של בן הזוג.

אנשים רבים מצפים שבני זוגם ישארו לאורך השנים בדיוק כפי שהיו כשרק הכירו, ציפיה זו מרמזת על צורך אנושי בבטיחות, ועל שאיפה אוניברסאלית, המתגלמת בזוגיות, להפוך את העולם למקום יציב וקבוע. כדי להיות מסוגלים להשתנות יחד עם בני זוגות וזוגנו, כדי להתאים את עצמנו לשינויים ולהתפתחויות נפרד, דרושה מוכנות מצידו להכיר בשנינו אצלנו ואלו בני זוגות רבים עוברים רציה ולקבלו בחלק בלתי הולך, מרהים. אנשים אחרים מצפים שכן שלהם ישתנה על פי הזוג שלהם, ולא לקחים בחשבון את האפשרות שהשינוי שיחול בו לא יהיה דווקא תואם לצורך שלהם, אלא לשל. לעיתים, דווקא הציפייה לשינוי, התפססת כאי קבלת בן הזוג וניסיון לשליטה, יצירת התנגדות וקונפליקטים. הפערם בקצב ההתפתחות האישית וההתנגדות לשינויים העוברים על בן או בת הזוג הם מהסיבות הנפוצות ביותר להתרחקות ההדדית של בני הזוג.

על שני בני הזוג לקבל את העובדה שאנשים ממשכים להשתנות במהלך החיים: מאפייני אישיות מרכזיים, כמו טמפרמנט, למשל, נשארים קבועים, אך, מאפיינים רבים בהותנו האישית ממשכים להשתנות. למעשה, חיינו היום מסע מתמשך בזמן, לעיתים לחוד ולעיתים בזוג. התנסויותינו, חוויותינו, ניסיונותנו ושללנו ממשנים אותנו במהלך מסע החיים. למערכות היחסים השונות שלנו יש תפקיד חשוב בהתפתחות ההות האישית שלנו: הן יוצרות תמריץ ומתוהוו, הבונה את תפיסתנו העצמית.

המערכה הראשונה ביחסים הבינאישיים של כלול, הנה היחסים שחווים עם הורינו, והיא בעלת השפעה קריטית על יחסינו עם בני זוג ואנשים אחרים, בברנותנו. מי שחווה את יחסיו עם אביו ואימו, ואת זוגיות הוריו כמסכת של קרבות ומאבק, כוח, בהם אחד ההורים היה המיננטי יותר בזוגיות, יחווה גם את הקשרים החיוביים שלו בברנותו כמאיימים ומעילי חרדות מפני אובדן העצמיות והזהרות האישית. אנשים אלו הם בני הזוג הנמצאים בזוגות רק באופן פורמלי, ולא רגשי.

יתר על כן, תפיסת דמות האב כחלש ודמות האם כשולטנית ומאיימת עלולה לגרום לבן להימנע מקשר אינטימי איתו עם נשים בברנותו. הוא יהיה בקשרים זוגיים, אך תמיד ישמור על ניכור והגנה מהתמסרות מוחלטת לקשר. השילוב של דמות האם "כ"ל יכולה", שהוא תלוי בה למילוי צרכיו, מחד, ודמות היצירת כעס רב, מאידך, הוא דפוס שהבן יחזור עליו עם נשים בברנותו. פעמים רבות יתבטאו יחסיו עם נשים כחסים "אהבה-שנאה", יתבססו על דעות קדומות ויגרמו להשילכת דמות האם על דמותה של בת הזוג:

"לעולם לא תינשאי לגבר ששונא את אמו, משום שכסופו של דבר הוא ישנא גם אותך".

(ציטוטם מפי ג'ים בנט).

בהנחה שחוויות העבר יוצרות קיבעון ועמדות נקשות, ומחבלות ביחסים הוגיים והחברתיים העכשוויים, נשאלת השאלה החשובה: האם נגזר על אנשים להישאר בדפוס יחסי העבר כל חייהם? מכובן שלא למעשה, זוגיות הינה הזדמנות לחוות מחדש את החסמים והאכזבות שחווינו בילדות, והפעם – דרך עיניים של בוגר, בעל יכולות גדולות יותר, וכוחות ובחירות רבים יותר מאשר יש לילד מול הוריו. דווקא דרך יחסים זוגיים משמעותיים, ניתן לרפא את פצעי הילדות, לשנות את תחושות חוסר האמון והניכור ולהניח את היסוד לדפוסי יחסים חדשים. ההבנה שרק אנו אחראיים לאושרנו, ולא בן הזוג, הינה הצעד הראשון לשינוי, ללקיחת אחריות אישית על יחסינו ואושרנו, ולאי תלות בבן הזוג באספקות הצרכים החשובים לנו באמת. מסאן – "נישואים הם ההזדמנות האחרונה והטובה ביותר שלנו לגדול" (ג'וזף בארת'). מערכות נישואין זוגיות מלוות תמיד במשאלות לתיקון פצעי הילדות, ובציפיות הדדיות של בני הזוג לסיפוק הצרכים הגלויים והסמויים כאחד. בתחילת הקשר הזוגי, ובעיקר בשלב ההתאהבות, קיים מסך המאפשר לראות רק את התכונות הטובות והרצויות אצל בן/בת הזוג. בשלב זה, ישנה מעין הבטחה הדדית לסיפוק צרכיו של האחר ולדאגה לאושרו. מנקודת פתיחה זו, מתפתחות בין בני הזוג ציפיות הדדיות העומדות תמיד במבחן החיים. במצבים של משבר ולחץ, הזוגיות יכולה לשרוד רק אם היא מבוססת על תקשורת פתוחה וכנה, המכילה אינטימיות ואמפטיה סהרת פחד. משברים ובעיות בחיים האישיים והזוגיים מצריכים יכולת הסתגלות והשתנות של כל אדם בפני עצמו ולפני זולתו, ושל דפוסי הקשר הזוגי. כשהציפיות ההדדיות מתבדות מול מבחן המציאות, קיימת תחושת כעס ונגבדות על הפרת ההבטחה הראשונית. הדרך הקלה ביותר להתמודד עם אכזבה זו היא לפצל את חיי הרגש: להמשיך ולדבוק במסגרת הזוגית, ובד בבד להתרחק רגשית ולבנות חיים רגשיים נפרדים. מצב זה מביא לחוסר אינטימיות רגשית – המתבטא בהימנעות משיחות על נושאים אינטימים, ובהסתגרות של כל אחד מבני הזוג בעולמו הבודד.

כשבני זוג מתודעים לכך שזוגיותם אינה ממלאה את צרכיהם, עומדות בפניהם שלוש אפשרויות:

להמשיך בזוגיות כפי שהיא – מתוך השלמה עם חוסר תקינותה, לרוב מתוך פחד מפרידה ושינוי. זהו פחד מלאבד את הקיים (שלמותה של המסגרת המשפחתית, מעמד כלכלי וחברתי, פגיעה בילדים, בידות ופחד להישאר לבד), מחד, ומלהיכנס אל הבלתי נורע, מאידך.

לערך שיתיים בזוגיות וב"חווה הזוגי", בין אם לבד ובין אם בפנייה לייעוץ פסיכולוגי – פרטני או זוגי. באופן טבעי, רוב הזוגות ינסו קודם כל לתקן את הדרוש תיקון בקשר – בעצמם. רק משלא צלחה הדבר בידם, הם יבקשו עזרה מקצועית. הטיפול הפסיכולוגי הפרטני מסייע לאדם להתמודד עם הקשיים, ולרכוש כלים לשיפור חוותו הפסיכית ויחסיו הבינאישיים והזוגיים.

טיפולים המתמשכים לאורך שנים רבות, ואינם יוצרים את המפנה המיוחל, הינם לא פעם תולדה של חוסר רצון אמיתי של המטופל לשינוי בדפוסי התנהגותו ובחיייו. כשהבעייתיות באה לביטוי בעיקר ביחסים הזוגיים, מומלץ לפנות ליעוץ זוגי, הבודק דפוסי תקשורת, כוח, אמון ואת "החווה הזוגי" הלא מודע בין בני הזוג. בתהליך זה, מתוודע כל אחד מבני הזוג להשתקפותו אצל השני, מגלה את הצרכים העמוקים ביותר של עצמו ושל בן זוגו, ולומד להבחין בין השניים. להוריד את המסך - פירוק הקשר הזוגי: פרידה מבן זוג משמעותי הינה תמיד אירוע קשה, גם אם כלפי חוץ נראה כי לא נותר ביחסים דבר מלבד מריבות, תסכול, ריגנות, וניכור. המשימה המרכזית של אדם בתהליך פרידה היא להסתגל למציאות חדשה אשר אינה כוללת יותר את בן הזוג, למצוא משמעות חדשה לחייו. הפרידה עצמה כרוכה בתהליך של אבל על אובדן בן הזוג אשר יהיה חלק משמעותי בחייו, ועל החלום של חיים משותפים אידיאליים - שנשבר.

קושי בפרידה אינו רק פועל יוצא של משך הזמן שמערכת היחסים התקיימה, אלא נובע בעיקר מיחסי התלות הנפשית ההדדית בין בני הזוג, ככל שהדימוי והביטחון העצמי של האדם גבוהים יותר, הוא חש עצמאות ונפרדות, ויש לו מקורות תמיכה כמו משפחה וחברים - כך רב יותר הסיכוי שיוכל להתמודד בהצלחה עם סיום הזוגיות, ולצאת לדרך חדשה ומספקת. לעומת זאת, ככל שהתלות הנפשית בקשר הזוגי גדולה יותר, ומתמלאים בו צרכים קיימים, לעיתים לא מודעים, כך רב יותר הקושי לסיים אותו. כשכן הזוג הופך להיות חלק מהמשמעותי וקיומו בעולמו הפנימי של האדם, הפרידה ממנו הופכת לאובדן לא רק של בן הזוג והזוגיות, אלא אף של חלק מהותי מההווה העצמית.

הקושי להיפרד מבן הזוג עלול לנבוע גם מכך שהגירושין התרחשו בלאחר יד, או מהסיבות הלא כגונות: במקום לפתור את הבעיות האישיות, הושלכו הקשיים על בן הזוג ועל הזוגיות. פתרון בזמן שאנשים רבים פונים אליו, הוא להכיר במהירות בני זוג חדשים, בטרים הפיקו את הלקחים מהקשיים שעלו בזוגיות, ובטרים עיבוד רגשית את הפרידה ופינו מקום בעולמם לבן זוג חדש. אולם, תהליך ההתאוששות מהפרידה הינו כואב וזורש מן, ורק אחרי עיבוד וסגירה רגשית של הפרידה מבן הזוג מתפנה באמת מקום בלב לבן זוג חדש. הצורך למלא את החלל שנוצר לאחר הפרידה, הינו אחת הסיבות לכך שבני הזוג גם חוזרים לזוגיות הקודמת.

האם יש סיכוי לחזרה לאותה הזוגיות לאחר פרידה?
במידה ובני זוג שנפרדו חוזרים לזוגיות מבלי שיעבדו את נסיבות פרידתם והנורמים לה, ומבלי שיערכו שינוי בעצמם, בדפוסי הקשר בנייהם וב"חווה הזוגי" - רוב הסיכויים הם שהפרידה הבאה תהיה בלתי נמנעת. רק במידה שכל אחד מבני הזוג עבר תהליך של שינוי משמעותי והתפתחות אישית - יש סיכוי אמיתי לקשר חדש - פורה, בוגר ותקין ביניהם.

ד"ר שרה ברסלרמן, יעוץ פרטני, זוגי ומשפחתי

יש בכלל תיאטרון באוסטרליה?

"אנחנו אומה של בירה ושל ספורט", קובלים אנשי התיאטרון של היבשת החמישית. "אצלנו הממשלה מסבסדת ספורטאים אולימפיים ומבשלות בירה. התיאטרון נשאר בחוץ." טענה כללית זאת נשמעת די מוזר לאור העובדה שאבות-אבותיהם של האוסטרלים דווקא היצו אל אי-האסירים הזה, יותר מוכך, השחקנים "הלבנים" הראשונים שהופיעו ביבשת היו בכלל שגרירים מאנגליה: הקתות שחקנים שבאו מלונדון כדי ללמד את המהגרים החדשים. הצגת הבכורה של ההפקה הראשונה שהעלה קאסטי אוסטרלי כלשהו מתועדת לרביעי ביוני 1789. היה זה המחזה קצין הניוס, ליהיט מיובא מלונדון, כמוכן, והשחקנים החובבים היו כולם... נכון, אסירים. ההצלחה הייתה גדולה. עובדה, בארבעים השנים הבאות כל הפקות התיאטרון שהועלו ברחבי המדינה הענקית היו של הקתות אסירים. חלק מהחינוך מחדש? או הומוור גדומים של טרם הוצאה להורג? רק ב-1832 פתח אמרן אמריקני מבנה תיאטרון מסחרי בסידני. ב-1844 הועלה המחזה האוסטרלי הראשון, לא בהצלחה רבה. בכלל, האוסטרלים המשיכו לחוש רגשי נחיתות כלפי התיאטרון האנגלי. כל השחקנים שזכו להצלחה כלשהי בשנים האלה בארצם היו כוכבים שיובאו מאנגליה. בכלל, רובם פקד קודם את ארה"ב, הכסף הגדול נעשה, וכעת הם הגיעו בדרך הים לאוסטרליה, לעשות עוד כסף במרחבים העצומים.

ומה אהב הקהל האוסטרלי לראות? נכון, קומדיות. ערבי "מיוזיק-הול" – המקבילה הבריטית לקברט. מלודרמות. התיאטרון נתפס באוסטרליה תמיד כבידור. רק ב-1904 הקימה אגודת התיאטרון האוסטרלית את התיאטרון הרפרטואריים הראשונים, במלבורן ובסידני. מרכז תיאטרון בולט, עד היום, הוקם ב-1910 באדלייד. אבל בכל המחצית הראשונה של המאה העשרים התיאטרון האוסטרלי האמנותי נכשל כשלוון חרוץ. פשוט לא היה לו קהל. ואלה שכן אהבו דרמות טובות הלכו לו... קולנוע.

רק במחצית המאה העשרים התחילו לחשוב על כינון של תיאטרון לאומי, ומשוגעים לדבר התחילו להרים תרומות – כי תקצוב ציבורי לעינין הזה תמיד חסר. הבניינים הוקמו ומבחינה טכנית אוסטרליה מלאה באולמות תיאטרון מעולים. הבעיה היא שאין כסף, וגם הקהל העדיף אמנות מיובאת מאירופה. עד שמעצבי דעת הקהל החלו להדריים את הכסף הציבורי לא למבנים, אלא לתכנים. וכאלה לגמרי לא חסרים.

בסוף המאה העשרים החלה פריחה של מחזאות אוסטרלית מקורית. לא, עדיין לא מדובר כאן במהלחות אמנותיות גרנדיוזיות ובשמות שטלטלו את עולם התיאטרון. אבל איגוד המחזאים האוסטרלי החל לתמוך במחזאים לאו דווקא מהמרכזים הקלאסיים. הקולות החדשים של הכתיבה המקורית הגיעו דווקא מהפרפריה. האינטגרציה החברתית שכשלה, גורלם המר של "הילדים האוסטרליים" ו"הדור האבוד", הוא דור החורים שתרבותו נושלה לגמרי על ידי הממסד הלבן, כל אלה סיפקו ומספקים גנופליקטיים דרמטיים למכביר. תיאטרון הפרפריה הפסל למעין מסודות בערים של התרבות האבורגינית האבודה, הפיס הלואמי החל על הבטת הקסמות דווקא של מערב אוסטרליה, של הטריטוריות הצפוניות ושל טסמניה, רחוק מהמרכז השמן, השבע, המתסכל על הקולומטראז' האינסופי מאירופה. ואיך כותבים בהיעדר מסורת? על ידי שכלול מוסד הדרמטורג. מי שרוצה היום לעשות קריירה בתיאטרון האוסטרלי (ומי כבר חצה?) שילך להיות דרמטורג. התיאטרונים הציבוריים הגדולים של סידני, מלבורן ואדלייד, אבל גם התיאטרונים בערים הפסטות יותר משקיעים את עתקן בפייתוח מחזאות מקורית.

בכלל, האוסטרלים תמיד היו מעולים דווקא בצד הפדוני של המקצוע. עובדה: מבתי הספר למשחק שבסידני ובמלבורן יצאו כמה שחקנים מעניינים. מל גינסון, ראסל קרוואו. ג'פרי ראש. קייט בלנטס. ניקול קיטמן. כן, כן. כולם אוסטרליים, תמונותיהם כפרתי משחק צעירים עוד מעטרת את קירות בתי הספר האלה. רק שאת הקריירה המטאורית שלהם הם לא עשו בבית. וכך, גולמת אוסטרליה היום לאנגליה במובל של הכוכבים שהיא שולחת כדי שיעשו כסף אצלם, מעבר לים.

בארי קרייטון - אמן

מוזאי, במואי ושחקן אוסטרלי, נולד בשנת 1939. החל את הקריירה שלו ברדיו, ולאחר מכן התפרסם ככותב וכשחקן בקומדיות בסלובווייה ובתיאטרון. השתתף בכמה ממוחזתיו של אלן אייקנבורן, מייקל פריימן וסטיבן זונדהיים, שיחק וכתב גם בבריטניה ובארצ"ב. קרייטון השתתף בהפקה הראשונה של המחזה "אהבה זה לא הכל" שעלתה באוסטרליה.

ב-1988 זכה בפרס על תרומתו לתיאטרון האוסטרלי כשחקן, מוזאי ובמאי. מחזות נוספים שכתב:

Later Than Spring, Marriage In The First Degree, Valentine's Day

שלמה מושקוביץ - אמן

בוגר אוניברסיטת תל אביב במגמות משחק ובימוי. מוזאי, תסריטאי, מתרגם. בין המחזות שכתב לתיאטרון - תיאטרון הבימה: שבוע, ההצגה זכתה בפרס אלוני ובפרס לאה מלידברג, והשתתפה בפסטיבל תיאטרון פיקולו במילנו. תיאטרון היסטמה: קפיצה לחול'ל. תיאטרון חיפה והאימטה: טייל אופנעם, חלק אינטרנאלי. סטוריו יורם ליונשטיין. הם יורים גם בסוסים ולונה (עיבוד). תרגם מחזות רבים לתיאטרון הרפרטוארי, בין הרומנו: שקר בפנשונ, מומלונים מהוואינה, מותו של סוכן, ללכת עד הסוף, הנסיכה ממוסקבה, כשאת אומרת לא, חתולה לג גג פח להוט, החגיגה ועוד.

כתב לטלוויזיה תכניות שונות בניהן: זהו זה בשנים '94-97, הקוטב בדינו עם מוני ובאראבא, פרקים לפלורנטיין, שתוק שאו (סדרה קומית), פרשת השבוע (גיל קוטש), כתב וערך במגזין "אוטו" ובמגזין "הנה".

בתיאטרון בית ליסין תרגם את המחזות: זהות, פילומנה, בערי ההיסטוריה, איש הגשם, תנאים של חיבה, הודו וניה.

מחזהו החדש כוכב יאיר עולה בעונה זו בתיאטרון הבימה.

רוני פינקוביץ - בליון

בעל תואר שני בבימוי, אוניברסיטת מילסקס, לונדון. שימש כמנהל אמנותי בתיאטרון חיפה 1997-2000, כבמאי בית בתיאטרון הבימה 1982-1994, ובתיאטרון חיפה 1985-1996.

ביים הצגות שונות ביניהן גם מחזות מפור עטו: פרודו בתיאטרון הבסטון, לילות הדבש והאימה תיאטרון הבימה, מעקב באפילה תיאטרון באר שבע צוותא, פירוק תיאטרון חיפה, תה תיאטרון בית ליסין.

בין ההצגות שביים - בתיאטרון הבימה: ימנה של אנה פרנק, אהובים את אופל, מותו של סוכן. בתיאטרון הקאמרו: עץ לי גוך לי, הודדה ונאי. באופרה הישראלית ומדיסק חולון: מקס ומוריצ.

בתיאטרון בית ליסין: סילביה, טוב, מה עושים עם ג'יז, אבדים ביונקרס, זהות, פילומנה, קפה ערבה, אהבת חי, האגם המוזרה, סופ"ש עם תום, אקווס, תנאים של חיבה, פרינסס מרי 7.

השתתף כשחקן בסרטי קולנוע ותוכניות טלוויזיה.

זוכה פרס הבימוי בפסטיבל עכו 1990 ופרס הבימוי ע"ש יוסף מילוא 2003.

שלום וינשטיין - מוזיקה

בוגר בית הספר הגבוה לאמנות הבמה בית צבי, 1978. בוגר האוניברסיטה הפתוחה בפילוסופיה וחיטוריה. מוזיקאי, מפיק מוזיקלי, מלחין ומבצע מוזיקה לטלוויזיה, קולנוע ותיאטרון. בין עבודותיו למוסיקה מקורית לתיאטרון - בתיאטרון הבימה: המלט. בתיאטרון חיפה: שלום ולא להתראות. בתיאטרון פרינג': שעור באלמות, אילוף הסוררת. בתיאטרון לילדים ולנוער: הזקן ואני. בתיאטרון הבמה: בתיאטרון ובגלריה. בתיאטרון צוותא: מי רצח את פינקו. בתיאטרון בית ליסין: האגם המזוהב, סופ"ש עם תום, תנאים של חיבה. תיאטרון הקאמרי: הגיל הנוכח לאהבה. בטלוויזיה: עוברים דירה, הבנאים, מי מום, הקץ הממלה, מניה שוחם, נמלא, תהלת לחשת, קומפון, מי סופר, חיים גורי, לדידה של אומה. סרטים וקומנטאריים: פלמ"ח, חיבוק דב, קובנו, צומת המילניום, רבעית הכוכב, עין אחת בוכה, תיקי אמן. בקולנוע: פראי, טיאהרה, תל אביב ברלין, עיצוב פס קול: שפירא ובניה, צ'רקסים, גדר, חומה, גבול, חיפה, חמוסס וחזרה חות. הקים את S.W.E.A.T הרכב המופיע בצירה האודיו ויזואלית שכתב ההרורים על מקומות אחרים.

ניב מנור - זיכרון אפאריה

בוגר החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בין ההפקות שעיצב - בתיאטרון הקאמרי: מואה. בתיאטרון הספריה: קליף חזק. בום טאון, תינושא והתחלתה, בודדה באפלה. באופרה קאמרה: הזמרת הקרוחת, מי, הרמאי. בפסטיבל עכו: אונאת דברים, המאה השלושים. במדריק: סוד הגן הנעלם. באקדמיה למוסיקה תל אביב: דיח ואינאס, הנער והקסמים. בתיאטרון בית ליסין: פועלת זרה, מי מכיר את עמוס חפר?, תמונת יפואית, פרינסס מרי 7 וכן הצגות רבות בבית צבי ובסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין.

אורן דר - זיכרון אבוקו

בוגר לימודי צילום ואמנות. עבד שנתיים בסטודיו לצילום אופנה. מעצב תלבושות לסרטים, לטלוויזיה ולפרסומות. ביניהם: קסטרו, תפוחיה, מי ערן, אסקיפ, אורנג', טוקס ופריקוין וידאו דנס אנטמבל בת-שבע ועוד. סטייליסט בקולנוע והפקות אופנה מקומיות ובינלאומיות למגזינים ופרסומות, ובפרייקטיים בחו"ל. עברו חברת הסלולר mic חוסי, חברת duru תורכייה וערוץ הטלוויזיה בסין. עיצב תלבושות להצגות - בתיאטרון באר-שבע: איך למדתי לנהוג, לא כולל שינה. בתיאטרון הספרייה: מלחמת טרייה לא תפרוץ, עקומים, הלילה הקצר ביותר, מישהו לרץ איתך. בתיאטרון הקאמרי: יום במותה של לו, פרק ב', ציפור שחורה. בתיאטרון בית ליסין: חירושת, מי מפחד מוירג'יניה וולף?, יזמנים, החולה ההודי, תה, האגם המזוהב, דולפינים, בראנדל. בקולנוע עיצב תלבושות לסרט המוע.

קרן גרנך - זיכרון אאורה

בוגרת הממנה לעיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. עיצבה תאורה להצגות רבות, ביניהן - בתיאטרון הקאמרי: לעוף מכאן, הבלדה, משפחה חמה, אמדיאוס, תרה, אוי אלוהים, הגיל הנוכח לאהבה, היה זה לא היה, רוזנקנץ וילדנשטרן מתים, זה היום הגדול, מותו של סוכן, יומן חוף ברייסון, באדנהיים, האב, שמנה, לילה טוב אמא, פלונטר, צחוק של עכבוש, המלט, דמוקרטיה, בתיאטרון הבימה: כתם לידה, מנדקין, הלהקה, שלמה המלך ושלמי הסנדלר, טייפ, כתב בראש, 8 נשים, טקסי, אל"ם בארץ הפלואת, צורה לאהבה, החיים בשלוש גירסאות. בתיאטרון הבימה בשיתוף הקאמרי: חברון. הבימה בשיתוף החאן הירושלמי: הכלה וצייד הפרפרים, לוקאס הפחדן, המתים ישוב ליד, בתיאטרון באר שבע. איזבלה, תשלך, ג'יפסי, הימים הכי טובים. בתיאטרון בית ליסין: הבנאליות של האהבה, אקווס, עלמה ורות, מייק, האגם המזוהב, איש הגשם, הדבר האמיתי, רקן תאמול נולדה. באנטמבל עיתים: כישוף. באנטמבל תיאטרון הרצליה: אהבה וזעם. בתיאטרון תמונע: נשי טרייה, בשר נע, סאלינג'ר, אונג מומנטו, כינים, רעב, צמר, קשר דם, שיחות לילה. כמו כן, עיצבה תאורה למופעי מחול - קבוצת המחול נעה דר: משחקי ילדים, בארץ שחורה שחורה. יוסי יונגמן: טיפהפופה, JOY, בבית האופרה של אנטוורפן-בלגיה: שמשון ודלילה, וכתב פרס התיאטרון הישראלי 2005 על עיצוב התאורה להצגה המלט.

מיה דגן - אנה

השתתפה בלהקת הנחל, תיאטרון צה"ל.
בגרת בית ספר הגבוה לאמנויות הבמה
בית צבי 1998.

השתתפה בתיאטרון הספרייה בהצגות:
אחים בדם, יוסף וכותונת הפסים, קיץ
אחרון, עד התיכיה, הנגדל של השטן,
הפלייבוי של עולם המערב, ערב שירי
אנדרו לויד ובר, בתיאטרון בית לויסין.
טוב, מכתב לנעה, עשו עליך פעם
סרט, פיאפי, במחומר שיקנו, במחומר
ברנשים וחתיכות, אהבת חי, מייק,
אלוהי הקטל, הדוד וניה.

בטלוויזיה: בדרמה המוסיקלית הימית
השיר שלנו, בדרמה הקומית אמאל"ה,
בתכנית מועדון לילה, בסדרת מערכונים
ממרות הולכות, בסדרת הדומה והסרט
אבידות ומציאות, בסדרת הדרמה
תמיד אותו היום.

זוכת פרס התיאטרון הישראלי -
השחקנית המבטיחה, על תפקידה
בהצגה מכתב לנעה.

ליאור אשכנזי - צ'יאלו

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה
בית צבי 1994.

השתתף בהצגות בתיאטרון הבימה,
בתיאטרון הקאמרי, בתיאטרון באר-
שבע, בפסטיבל ישראל 95 בקומדיה
רצח בסגנון חופשי.

משנת 1995 שחקן בתיאטרון בית לויסין.
בין ההצגות בהן השתתף: סילביה, כחול
בוער, כולם היו בני, ערפל, מי מפחד
ממורגי'ניה וולף? ארוחה עם חברים,
החדר הכחול, הדבר האמיתי, חיים
פרטיים, איש הגשם, אלוהי הקטל,
תקלה קלה, הדוד וניה.

זוכה מלגת קרן תרבות אמריקה-ישראל
לשנת 1994.

זוכה פרס האקדמיה לקולנוע לשנת
2000 - השחקן הטוב ביותר על תפקידו
בסרט חתונה מאוחרת.

כללים למריבה נכונה:

כללי "אל תעשה"

- < אל תשפטו, אל תשפילו, אל תשתמשו בציניות: גישות אלו חוסמות את ההקשר של בן הזוג.
- < אל תערכו "פנקסנות": אל תניסו לעורר את מריבת, עלבונות וכעסים קודמים.
- < אל תאיימו: השמרו מתגובות קיצוניות ומאיומים. אל "תורקו את הגט" בכל מריבה.
- < אל תצמידו כינויים ודיתוחי אישיות: אל תעליבו בכינויים בוטים ("אתה אידיוט") ואל תערכו ניתוח פסיכולוגי לכן הזוג ("את לא נורמאלית").
- < אל תשתמשו בידע שיש לכם על בן הזוג: אל תיפגעו "מתחת להגורה" - בני זוג יודעים אחד על השני דברים אינטימיים רבים, כולל רגישויות, כישלונות ואכזבות.
- < אל תתקשו: למה להמשיך מריבה כשרואים שנכנסו לדרך של "אין מוצא"?
- < אל תנסו למצוא מי ה"צודק": ומי ה"צודק": מטרת הויכוח היא להגיע לפיתרון, ולא לשכנע את השני שהוא טועה.
- < אל תסיימו את המריבה ב"ברוגז": מעין שתוקה עוינת היכולה להימשך ימים ואף שבועות. תגובה זו עלולה להתפרש כ"עשייה" על ידי בן הזוג, ויצרת כעסים מתמשכים. עדיף לריב מאשר לשקוע בשתיקת מעיקות.

כללי "עשה"

- < בחרו בקפדנות את המשאים ש"שווה" לריב עליהם: אתם יכולים לבחור לריב רק על הסוגיות שהן המהותיות ביותר עבורכם.
- < בחרו את זמן הפתאים למריבה: למרות שזה נשמע מובן, בחירת הזמן המתאים, עשויה להביא לפתרון הקונפליקט, ואם תהיה מריבה - היא תהיה מריבה הנערכת על קרקע נכונה יותר.
- < המדרת הנושא באופן ברור: לעיתים, בני הזוג אינם זוכרים אפילו מה היה נושא המריבה. חשוב לדעת מה נבולת הנושא עליו רבים.
- < ערכו סיכום של המריבה: אילו תכנים עלו בה? לאיזה מסקנות הגעתם? איך כל אחד מבני הזוג חש אחרי המריבה? מה התובנות שקיבלתם מהתהליך? האם תוכלו לשפר את מיומנות המריבה בפעם הבאה?

ד"ר שרה ברסלרמן

DOUBLE ACT

By
Barry Creyton

Translated by:
Slomo Moskovitz
Directed by:
Roni Pinkovitch
Set Designer:
Niv Manor
Costumes Designer:
Oren Dar
Music By:
Shalom Weinstein
Lighting Designer:
Keren Grank

Cast
Lior Ashkenazi - Daniel
Maya Dagan - Anna

Anna and Daniel divorced five years ago. She remarried while he continued his licentious course. A random encounter between the two reawakens their love and raises questions concerning self-actualization, maturity and above all, the ultimate question – do people have the capacity to change?

A witty romantic comedy uniting two people who, beneath the façade of impressive verbal and intellectual capacities, conceal an emotional world fraught with fragility and conflict.

A brilliant Australian play that has seen great success in many countries around the globe.

First Performance: 25.3.2010, Length: 1 hour and 20 min, without intermission.

אהבה זה לא הכל

מאת בארי קרייטון
תרגום: שלמה מושקוביץ
בימוי: חני פינקוביץ'

מראה מעל הגשר

מאת ארתור מילר
תרגום ובמוי: הלל מיטלפונקט

ולנטינו

מחזה ישראלי חדש
מאת אמנון לוי ורמי דגן
בימוי: רמי דגן

מי מכיר את עמוס חפר?

מחזה ישראלי חדש
מאת טוביה צפון
בימוי: אביצק סידורף

פועלת דרה

מחזה ישראלי חדש
מאת רחל גיל
בימוי: ארתור קונן

פרינסס מרי 7

מחזה ישראלי חדש
מאת יואב מיכאלי
בימוי: חני פינקוביץ'

תמונות פואיות

הצגה מוסיקלית
עפ"י ספרו של מנחם תלמי
עיבוד ובמוי: שמעון מיומן

בראג'ה

מחזה ישראלי חדש
מאת בעד גאון
בימוי: ניר ארז

הדוד וניה

מאת אנטון צ'כוב
תרגום: שלמה מושקוביץ
בימוי: דדי ברן

תקלה קלה

מאת ריי קוני
תרגום: דורי פרנס
בימוי: לסלי לאוטון

תנאים של חיבה

מאת דן מורד
עפ"י רומן מאת לארי מק'מרט
תסריט מאת ג'יימס ל. ברוקס
תרגום: שלמה מושקוביץ
בימוי: חני פינקוביץ'

חלום של לילה בלב קיץ

מאת ויליאם שקספיר
תרגום: דורי פרנס
בימוי וכוריאוגרפיה: גלעד קמחי

אנדה

מחזה ישראלי חדש
מאת הלל מיטלפונקט ובמוי

הבנאליות של האהבה

מחזה ישראלי חדש
מאת סביון ליברכט
בימוי: אבישי מילשטיין

טניה

מחזה ישראלי חדש
מאת אורלי רובינשטיין-קצפ
בימוי: ניה לנצט

עלמה ורות

מחזה ישראלי חדש
מאת ג'ון אגנון
בימוי: מיכה לבינסון

תפוחים מן המדבר

מחזה ישראלי חדש
מאת סביון ליברכט
בימוי: עודד קוטלר

ברודווי פינת פרשימן

כתובה ועריכה דניאל אפרת
בימוי וכוריאוגרפיה: גלעד קמחי

אביב מתעורר

מחזה ופיוזמונים: סטיבן סייטר
מוסיקה: דנקן שיק
עפ"י מחזה מאת פרנק וודקינד
תרגום: דניאל אפרת
בימוי וכוריאוגרפיה: גלעד קמחי

רוחלה מתחנת

מחזה ישראלי חדש
מאת סביון ליברכט
בימוי: צפי פינס

הצגות ילדים:

משחק ילדים

מאת אפרים סידון
בימוי וכוריאוגרפיה: גלעד קמחי

המלאך

מאת אפרים סידון
בימוי: צפי פינס

*הצגות לשישים שמורה

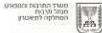
אנה: יש גיל מסוים שהתקתוק של השעון הביולוגי פשוט קורע את עור התוף. כשהייתי בת עשרים, בכלל לא שמעתי אותו. הייתי עסוקה מידי בלהיות "אשת קריירה" ככה קראנו לזה אז. לא, האמת היא, שככה הגברים קראו לזה. אני רצינית... מה? עצמאות? בעיקר רציני לא להיות מה שההורים שלי רצו שאני אהיה... אני הרי חייתי בתוך הפרשה. אני הפרשה עצמה. יש כמה עובדות בסיסיות בקשר לנשים שהן תעלומה מחוללת לגבי רוב הגברים... כן קיורי, אפילו לגבר. שוויון בין המינים זה באמת אידיאל אדיר, אבל אין מה לעשות, יש בינו הבדלים: אישה יכול לרצות שיהיו לו ילדים, אישה חייבת שיהיו לה ילדים. טוב, או קיי, זאת הכללה. האישה הזאת... חייבת הגורל, אם תרשה לי להשפיר קצת פילוסופיה, זה עסק די מסריח. (מתוך המחזה)

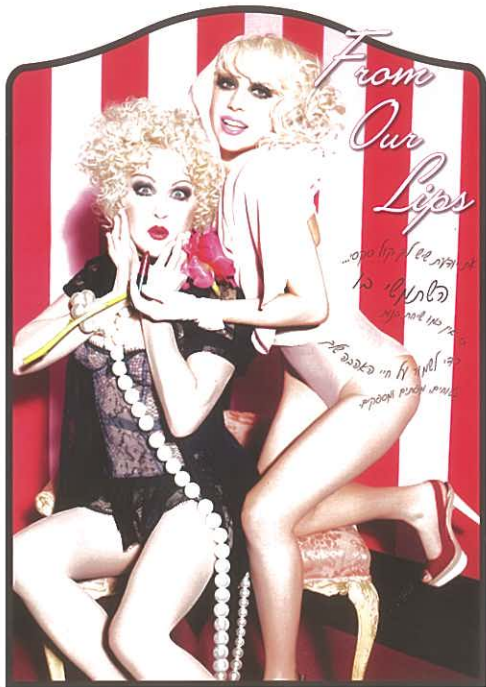

תיאטרון בית ליסין

שימונה של
ההסתדרות הכללית.
פועל בסיועם של:
משרד התרבות והספורט,
עיריית תל-אביב-יפו

רח' דייגנרן 101 ת"א
טלפון: 03-7255300
קופה: 03-7255333
פקס: 03-5241333
www.lessin.co.il

MAC VIVAGLAM האמנים של שפתון וליפגלוס מסדרת M-A-C הוותיקת בנג'רים, נשים וילדים החיים עם איידס ו-HIV
 ותורמים לקרן האיידס של M-A-C הוותיקת בנג'רים, נשים וילדים החיים עם איידס ו-HIV
WWW.MACCOSMETICS.COM

מדליית זהב ליין של יקבי ברקן

יין שיראז 2006 מסדרת סופיריור של ברקן

זכה במדליית זהב בתחרות היין

VINALIES INTERNATIONALES 2010

BARKAN

האמנים
 כיבוד
 יין אדם

מתוקה
ROOMSERVICE

סיבה לחגיגה!

הפתרון המושלם: קייטרינג מתוקה מגיע לכל מקום.

שיטת ההגשה המיוחדת שלנו תהפוך את האירוע שלך למוצלח ומהנה.
תפריט מגוון ואיכותי, מוכן על מגשי אירוח מזמינים שנפתחים בקלות,
הופכים בן רגע לחגיגה של טעמים נמלאים.

אהבה מתגש ראשון
1-700-723-723
www.metuka.co.il

נשאר לך רק לבחור את המקומות...

בתיאטרון בית ליסין
30% הנחה ברכישת כרטיסי יחיד או זוגי
(למעט רכישת מנוי, הפקות מיוחדות ומבצעים)
טלפון קופה: 03-7255333

להצטרפות חייג 3990*
פרטים נוספים באתר האינטרנט:
www.pais.co.il

כל המשפחה זוכה

מנוי פיס

מטעל הפיס

DOUBLE ACT

By
Barry Creyton

BEIT LESSIN
THEATRE